

РЕШЕНИЕ

№ 34463

гр. София, 21.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Й Митакева, като разгледа дело номер **347** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ГАНЕВА 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от Е. Н. П., чрез пълномощника адв. Д. - САК, съдебен адрес: [населено място], [улица], № 133, ет.1 срещу Ревизионен акт № Р-22221423003279-091-001/02,07.2024 г., издаден от В. В. П. - орган, възложил ревизията, и З. Т. Пикова –ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1391/14.10.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДД“ОДОП“) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с който в тежест на дружеството са установени публични вземания по Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 160.23 лв. и лихви в размер на 52,90 лв. за данъчен период м. 12.2017 г. и е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат за 2017 г. с отчетени разходи, като са установени задължения по ЗКПО в размер на 364, 66 лв. и лихва за забава в размер на 246.95 лв. Жалбоподателят аргументира тезата, че задълженията за КД са определени в противоречие с приложимите материални норми, както и определените задължения за ДДС. На първо място се оспорват констатациите на приходните органи за преобразуване на счетоводния финансов резултат, които се базират на непризнати за данъчни цели разходи на дружеството, за които се твърди, че не са свързани с дейността му, както и представляват неправилно начислени амортизации на ДМА. В тази връзка се твърди, че имотът, заведен като ДМА, е използван за икономическата дейност на дружеството – издаване на вестник „В.“ – отпечатван в България и предназначен за немскоговорящи читатели. Също така, разходите за електрическа енергия и

поддръжка на басейн са правилно отчетени като текущ разход, включен във финансовия резултат за годината. Относно непризнатите разходи за телевизия и интернет, както и тези за поставен СОТ на домашния адрес на управителя на дружеството се сочи, че са оправдавани от естеството на икономическа дейност на дружеството. В заключение се възразява и срещу допълнително установените задължения по ЗДДС, в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура, издадена от „Сивон С“ АД. Моли съда да отмени РА като незаконосъобразен. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от управителя и от адв. Д., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира присъждане на направените в производството разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК. Прави възражение, относно претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение, като моли да бъде определено под минималния размер по Наредба № 1/09.07.2004г.

Ответникът - директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на Националната агенция за приходите, [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, предвид всички доказателства и с оглед мотивите изложени в решението на горестоящия орган. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 400 лв.

Подробни съображения страните излагат в представените в срок писмени бележки. В своите бележки жалбоподателят претендира нищожност на оспорения акт, като излага мотиви за липса на компетентност на издателя.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява и не изразява становище. Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не се оспорва от страните, че ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, пред горестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил в обжалваната част. Така постановеният от директора на дирекция "ОДОП" - С. резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен срок, налагат извод за нейната процесуална ДОПУСТИМОСТ.

Обжалваният ревизионен акт е издаден след извършена повторна ревизия /при първата ревизия е издаден РА № Р-22221018007935-091-001 от 29.07.2020г., който по съдебен ред е обявен за нищожен - с Решение на АССГ, постановено по адм. дело № 5198/2021г., което е оставено в сила с Решение на ВАС по адм. дело № 8604/2022г./, въз основа на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221423003279-020-001 от 01.06.2023г., връчена по електронен път на 10.10.2023г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК и чл. 119, ал.2 от ДОПК със Заповед № РД-01-849/31.10.2022г. на директора на ТД на НАП С. (л. 22 и сл. от делото). Предметът и периодът на ревизията обхващат определяне на задължения за корпоративен данък за 2017 г., както и данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, данък върху добавената стойност /ДПС/, вноски за здравно осигуряване /ЗО/, универсален пенсионен фонд /УПФ/ и държавно обществено осигуряване /ДОО/ за осигурители, за данъчен период м. 12.2017г. Възложената ревизия е със срок на завършване 3 месеца, считано датата на връчване на ЗВР.

С Решение № Р-22221423003279 от 10.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 39), на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК ревизионното производство е иззето от К. Г. М. в качеството ѝ на възлагащ орган, поради командироването ѝ временно да изпълнява служебните си задължения в отдел „Превенция и противодействие на корупцията“, Инспекторат, ЦУ на НАП и е възложено на

В. В. П., определена като компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със заповед № РД-01-654 от 05.07.2023 г. на директора на ТД на НАП. Във визираното решение е направено изрично позоваване на заповед № РД-01-513 от 02.06.2023 г. на директора на ТД на НАП С., с която на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДСл К. М. е командирована да изпълнява служебните си задължения в отдел в Инспекторат, ЦУ на НАП за срок от 6 месеца, считано от 01.07.2023 г. до 01.01.2024 г. Посочена е и издадената по този повод заповед № РД-01-664 от 07.07.2024г., с която функциите ѝ на възлагащ орган са отнети, считано от 07.07.2024г.

Срокът за извършване на ревизията е продължаван със заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221423003279-020-002 от 03.01.2024г. и № Р-22221423003279-020-003 от 23.02.2024г., като е определен краен срок за приключване на ревизионното производство до 10.05.2024г. Визираните заповеди са издадени от органа, на когото ревизионната преписка е превъзложена, считано от 10.07.2023г., а именно - В. В. П., длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

Резултатите от ревизията са обобщени в съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221423003279-092-001 от 21.05.2024г., който е връчен на дружеството на 05.05.2020 г. по електронен път.

Срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, към което са представени данъчен амортизационен план /ДАП/ за процесния период, договор от 21.06.2006г., сключен между „ГАНЕВА 2000“ ЕООД и Виртшавтсблат с действие до 25.11.2006г., извадки от интернет, отразяващи посещението на германския посланик в М. по случай 15 години от обединението на Германия, два екселски файла, съдържащи проформа-фактури от „СИВОН С“ АД и разпечатка от интернет отразяваща „Интересни прояви в чест на националния празник на ФРГ“ (л. 107 - 124). Възражението, като е разгледано в мотивите на ревизионния акт е прието за частично основателно.

Ревизията приключва с РА № Р-22221423003279-091-001 от 02.07.2024г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от В. В. П. и З. Т. Н., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Установени са допълнителни задължения, както следва:

- ДДС в размер на 160,23 лв. и лихви за забава в размер на 52,90 лв., за данъчен период м. 12.2012 г., в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ад. 1. т. 1 от ЗДДС, по фактура №[ЕИК] от 18.12.2017 г., издадена от „СИВОН С“ АД, ЕИК[ЕИК];
- корпоративен данък за 2017 г. в размер на 364,66 лв. и лихва за забава в размер на 246,95 лв. Данъкът е формиран, както следва: на основание чл.26, ал.1 от ЗКПО не са признати за данъчни цели разходи за външни услуги (Сметка 602), които не са свързани с дейността на дружеството, по: 10 фактури, издадени от „ВИП СЕКЮРИТИ“ ЕООД; 10 фактури, издадени от „НЕТ 1“ ЕООД; 2 фактури издадени от „С. С“ и фактури, издадени от „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД /„ЕЛЕКТРОХОДД ПРОДАЖБИ“ АД/. В тази връзка с РА годишният финансов резултат е преобразуван в посока увеличение със сумата от 3 166,35 лв. На следващо място, ДФР е преобразуван в посока увеличение на основание чл. 59, ал. 1 от ЗКПО с непризнатите годишни данъчни амортизации в размер на 480,00 лв. за сградата в [населено място], тъй като няма доказателства, че се ползва в дейността на дружеството. Така след преобразуване за 2017 г. е установен корпоративен данък в размер на 639,95 лв. С РА, след приспадане на внесения данък от 275,29 лв., е установен данък за довносяме 364.66 лв.

РА е връчен на 22.07.2024 г. по електронен път.

На 07.08.2024г., в регламентирания по чл. 152, ал. 1 от ДОПК срок, до директора на дирекция „ОДОП“ С. е подадена жалба вх. № 53-06-8992 от 07.08.2024г. (л. 139 от делото), с която „ГЕНОВА 2000“ ЕООД оспорва РА № Р-22221423003279-091-001 от 02.07.2024 г.

С Решение № 1391/14.10.2024г. директорът на Дирекция „ОДОП“ С. е потвърдил РА в частта на

установените задължения по ЗКПО за корпоративен данък за 2017 г. и относно установените резултати по ЗДДС за данъчен период м. 12.2017г., ведно със съответните лихви.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, вкл. и доказателства удостоверяващи притежаването на електронни подписи от лицата, подписали с квалифициран електронен подпис в съответното длъжностно качество РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, ведно с оптичен носител /л. 135/, на който се съдържат електронните документи и файловете, генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис.

С писмо изх. № ВК-0001-134#1 от 19.05.2025г. от ответника са представени допълнително доказателства във връзка с компетентността на органа, възложил ревизията.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма и спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му. Според ал. 2 на чл. 168 АПК, съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това. В случая такова искане е направено в представените по делото от процесуалния представител на жалбоподателя писмени бележки. В същите са изложени твърдения относно липсата на компетентност на органа подписал РА.

От събраните по делото доказателствата съдът констатира, че съставът на органите по приходите, издал оспорения РА е формиран в противоречие с правилата на материалния закон и ревизионният акт е нищожен като издаден от некомпетентен орган.

По делото не се установи наличието на предвидените в закона основания по чл. 7, ал. 3 от ДОПК за изнемване на преписката от органа, възложил ревизията и възлагането и на друг орган. За този извод съдът съобрази, че отпадане на компетентност по смисъла на чл. 7, ал. 3 ДОПК и невъзможност, произтичаща от промяна на длъжността, ще е налице, само ако съответното длъжностно лице загуби качеството си на орган по приходите или промени длъжността си чрез преместване в друга териториална дирекция, при което ще отпадне неговата териториална компетентност. Това становище е застъпено и в Решение № № 9404 от 09.08.2024 г. по адм. д. № 5436/2024г. на ВАС; Решение № № 3363 от 20.03.2024 г. по адм.д. № 8752/2023г. на ВАС; Решение № 2673/17.03.2025г. по адм.д. № 920/2025г.; Решение № 5014/15.05.2025г. по адм.д. № 3094/2025г. и др. В случая преди всичко, видно от обосновката, ползвана от директора на ТД на НАП, по отношение на К. М. не е налице нито основание за отвод, нито трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Не е налице и другата предвидена в закона хипотеза, при която подобно изнемване е допустимо – невъзможност, произтичаща пряко от промяна в длъжността на органа, водеща до отпадане на компетентността. По делото не са налице доказателства, които да обосновават подобен извод. Така също, отпадането на компетентността на К. М. не може да се обосновава само със заповед № РД-01-664 от 07.07.2023г. на директора на ТД на НАП, с която са ѝ отнети функциите като компетентен орган по чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК, тъй като това би означавало, че директорът на ТД на НАП може по свое усмотрение винаги да отнема компетентност по чл. 112, ал. 2, т.1 от ДОПК и съответно да се позовава на осъществена хипотеза по чл. 7, ал. 3 от ДОПК. Служителят не е назначен на нова длъжност, а е командирован на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДСл за срок от 6 месеца, затова няма промяна в длъжността на органа, водеща непосредствено до отпадане на компетентността му. Командирането по дефиниция е изменение на мястото на работа на служителя, а не на неговите функции. В случая това се

установява от вписаното в заповедта за командироване, издадена на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДСл. Нещо повече, липсата на изменение на функциите на органа, възложил процесната ревизия - К. М. обяснява и липсата в трудовото ѝ досие на длъжностна характеристика за периода на командироването ѝ /посочено в писмото на директора на ТД на НАП С., с приложени документи/. При тези обстоятелства съдът приема, че изземането на преписката е извършено без наличието на предвидените в закона основания, респективно РА е издаден от некомпетентен орган, доколкото В. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., не е органът възложил процесната ревизия и съответно, тя не е заместила на годно правно основание К. М. в това ѝ качество. Аналогично тълкуване на уредбата е направено с решения на ВАС по адм. дела № 5637/2024г., № 10922/2024г. и 348/2023г. Органът по приходите, подписал РА в качеството си на орган възложил ревизията въз основа на решението за изземване, не е притежавал материална компетентност за това, поради което издаденият РА е нищожен. С оглед предвидената в закона съвместна компетентност /чл. 119, ал.2 от ДОПК/, липсата на материална компетентност у един от тях влече нищожност на РА като цяло.

По изложените съображения РА следва да бъде обявен за нищожен.

При установената липса на компетентност на един от издателите на ревизионния акт е безпредметно да се извършва проверка за изпълнението на останалите изисквания за законосъобразност на ревизионния акт в оспорената му част.

В случая се касае за повторна ревизия и е недопустимо връщане на преписката за извършване на нова ревизия, съобразно чл. 155, ал. 5 от ДОПК.

С оглед изхода на делото следва да се присъдят разноски на жалбоподателя на основание чл. 161 от ДОПК. По делото са представени доказателства за направени разноски в общ размер на 410 лв., от които 50 лв. за държавна такса и 360 лв. за адвокатски хонорар.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1, чл. 161, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София-град,

Р Е Ш И:

ПРОГЛЯСЯВА ЗА НИЩОЖЕН „Ревизионен акт № Р-22221423003279-091-001/02.07.2024 г., издаден от В. В. П. - орган, възложил ревизията и З. Т. Пикова – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1391/14.10.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който в тежест на Г. 2000“ ЕООД са установени публични вземания по Закона за данъка върху добавената стойност в размер на 160,23 лв. и лихви в размер на 52,90 лв. за данъчен период месец 12.2017 г. и е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат за 2017 г. с отчетени разходи, като са установени задължения по ЗКПО в размер на 364,66 лв. и лихва за забава в размер на 246,95 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да плати на Г. 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 410 (четиристотин и десет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 160, ал. 7 от ДОПК.